

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Sikring af Limfjordstangerne m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5003; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1486).

Sagen sattes til Forhandling.

Marinus Sørensen: Det foreliggende Lovforslag om Foranstaltninger til Sikring af Limfjordstangerne har den 3. Februar været til Behandling her i Tinget og blev da gjort til Genstand for en indgaaende og grundig Drøftelse.

Jeg kan i det store og hele give min Tilslutning til de Udtalelser, der ved den Lejlighed blev fremsat af mit Partis da-værende Ordfører, det tidligere Medlem Hr. Friis-Skotte. Det er vel næppe sandsynligt, at det tjener noget nyttigt Formaal, at Forhandlingerne angaaende dette Lovforslag fortsættes her i Tinget; jeg vil mene, at disse bedst føres videre i det Rigsdagsudvalg, der forventeligt vil blive nedsat. Jeg kan tilsige Ministeren vor Medvirken til en Løsning af denne vanskelige og for Befolkningen i de paagældende Egne livsvigtige Sag.

Boeck-Hansen: Det er jo ikke saa længe siden vi behandlede denne Sag her i Tinget, og jeg vil derfor gerne henvise til vore Udtalelser dengang. Jeg vil kun paa ny understrege, at hvis Resultatet af Overvejelserne skulde blive, at Thyborøn maatte lukkes, er det ikke, fordi Regeringen eller Rigsdagen ønsker det, men fordi Naturen kræver det. Hele denne Sag er i Virkeligheden kun rejst og saa omhyggeligt undersøgt, fordi man mente og mener, at der er meget stor Fare for, at Limfjordstangerne ikke kan holde. Regering og Rigsdag har jo altid vist megen Imødekommenhed over for Fiskerne paa Vestkysten og over for Kutterfiskerne i Almindelighed — det har man for nylig bevist blandt andet ved de store Bevillinger til Skagens og Frederikshavns Havne.

Det er med Glæde, jeg ser, at man har faaet udskrevet en Konkurrence blandt de

store Entreprenørfirmaer for om muligt at finde en bedre Løsning ad denne Vej. Om det lykkes, er jo et Spørgsmaal for sig, men jeg synes, det er godt, at man faar enhver Mulighed taget op til Overvejelse. Jeg vil dog gerne have Lov til at sige, at hvis man skulde føre den meget fantasifulde Tanke ud i Livet, som et tidligere Medlem, Hr. Christiani, fremsatte her i Tinget ved denne Sags tidligere Behandling, saa tror jeg, man kom til at bruge en uhyre Bunke Penge, langt flere, end man skulde synes der kunde ofres paa dette Alter. Men det kan meget vel være, at der findes Projekter, som man kunde komme billigere igennem med — det tør man ikke paa Forhaand nægte.

Civilingeniør Ulrich Petersen har fremført et Forslag, hvorefter man muligvis kunde lave Indsejling til Limfjorden gennem Ferring Sø. Hvis det var muligt at finde bedre Byggegrund dernede, ja, saa vilde dette Forslag i hvert Fald ikke være uden Interesse.

Jeg mener ikke, der kan være nogen direkte økonomisk Fordel forbundet med dette Spørgsmaal om Thyborøn, men derimod mener jeg, at det meget godt kunde tænkes, at der for at skaffe Beskæftigelse burde ofres meget betydelige Summer dær. Man kunde maaske se saaledes paa det, at det var en Beskæftigelsesforanstaltning, der medførte en permanent Beskæftigelse, men ogsaa dette kan jo købes for dyrt. Derimod synes jeg, man maa understrege, at Thyborøn er en god Nødhavn, ikke alene for dem, der hører hjemme dær, men for alle Nordsøfiskerne, og dette er efter min Mening i Virkeligheden noget af det betydningsfuldeste ved denne Havn.

Nu faar vi imidlertid se, hvilke Resultater Konkurrencen kan give, og saa maa vi tage disse op til Overvejelse sammen med de foreliggende Forslag.

Vi fra vor Side kan i hvert Fald tilsige den højtærede Minister, at vi vil behandle Lovforslaget med Velvilje og arbejde saa hurtigt, det lader sig gøre, og saa samvittighedsfuldt, vi formaar.

Nørskov: Idet jeg henviser til mine Udtalelser, da Sagen sidst var til Behandling i dette høje Ting, d. 3. Februar i Aar, anbefaler jeg, at Lovforslaget henvises til et Udvalg og dær behandles videre.